

blevet meget usikker på, om det er et middel, regeringen fortsat vil afskrive sig. Derfor vil jeg meget, meget gerne have et svar fra ministeren i dag. Vil ministeren garantere, at Danmark ikke vil forfalde til at købe varmluftkvoter i Rusland, Ukraine eller et andet sted for eventuelt at lukke et hul, der måtte opstå i den her plan? Det synes jeg er overordentlig vigtigt. Danmark prøver jo indimellem at spille den gode, dygtige dreng i klassen i EU. Hvis man giver sig i kast med at købe varm luft i Rusland, så er det bare farvel. Man kan ikke både sige, at nu vil man have en høj profil op til klimatopmødet i 2009 og så holde sådan et kort tilbage.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så skal vi høre, om hr. Per Ørum Jørgensen kommer med sit indlæg som ordfører.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det, der lige bringer mig ind i debatten, er de spørgsmål – vi vender jo tilbage til dem i drøftelserne – hvor svarene fra ministeren åbenbart ikke vinder genklang hos oppositionen. Jeg har hørt energiministeren så sent som i forbindelse med et samråd tidligere på ugen meget klart gøre opmærksom på hele problematikken om, at det her måske ikke kan nå at blive godkendt af EU inden.

Kl. 13.20

Hvis det viser sig mod regeringens forventning at være tilfældet, er vi selvfølgelig klar til at lave de justeringer af det, der ligger. Det synes jeg er en god og fornuftig måde at gribe tingene an på, så vi netop også får det her gennemført i et hurtigere tempo og dermed også giver energisektoren, virksomhederne, som jo skal indrette sig på det her, en fair chance til at kunne indrette sig på de nye vilkår i tide.

Så blev der spurgt meget til en plan B. Jeg er ikke bekendt med, at man til de mål og den allokeringsplan, man kører efter i dag, har en plan B. Der har selvfølgelig også været mange faktorer, som måske ikke har udviklet sig, som man i sin tid havde forudset, sådan er det jo med de her ting, hvor der er så mange faktorer, der kan spille ind på, hvordan tingene udvikler sig.

Men regeringen har sagt meget klart – det har man hørt fra flere ministre – at man agter at leve op til den meget, meget ambitiøse målsætning. Vi er jo verdensmestre på det her område. Vi har en meget ambitiøs målsætning. Det går efter

planen, og jeg er helt overbevist om og har ikke et øjeblik tvivl i mit sind om, at vi lever op til den her meget, meget ambitiøse målsætning. Og det må jo så være det væsentlige.

Så er der spørgsmålet om at købe varm luft i Rusland og Ukraine. Jeg hørte miljøministeren meget klart ved det selv samme samråd forleden dag gøre helt klart, så det ikke kunne misforstås, at regeringen ingen planer – ingen planer – har om at købe varm luft hverken i Rusland eller i Ukraine. Det synes jeg var et meget klart svar, og det burde egentlig tilfredsstillende oppositionen.

Så kan jeg ikke se, at der, når det gælder forhandlingerne om det her spørgsmål og de energiforhandlinger, vi har, skulle være en modsætning, da der jo i allokeringsplanen her også er en lang række nationale initiativer. Det er jo bl.a. dem, vi sidder og forhandler i øjeblikket hos energiministeren, så der er oppositionen da i høj grad inddraget.

Så kan der være et spørgsmål omkring auktion osv., men det er en politisk uenighed. Det er så fair nok. Jeg synes ikke, man skal køre det her over på processen, men erkende, at der måske er nogle ting, man prioriterer anderledes fra oppositionens side i forhold til regeringen og Dansk Folkeparti. Fair nok, så er vi bare ikke enige om det politisk, men lad nu være med at køre processen ind i det her. Det synes jeg er urimeligt. Jeg synes faktisk, at det her er en god lejlighed, at der er stor imødekommenhed fra regeringen og faktisk også et konstruktivt forløb i de forhandlinger, vi har om den nationale energipolitik i øjeblikket.

Jeg synes, fordelingen her er fair. Den, der skal trække det store læs, er energisektoren, som man dermed også giver incitamentet til at få gennemført flere effektiviseringer, og man får skabt et bedre grundlag generelt. Det synes jeg faktisk, og vi sikrer stadig væk – og det synes jeg også er centralt – danske virksomheder konkurrencemæssigt i forhold til deres udenlandske konkurrenter.

Så når man ser den her meget, meget komplicerede allokeringsplan som helhed, er nøgleordet for mig helt klart, at der er den rigtige balance over for de implicerede parter og dem, der er berørt af det.

Jeg er altså ikke enig i, at det her skulle være så skidt, og jeg undrer mig faktisk over, at oppositionen ikke bakker op om det. Det er jo så et valg. Men lad nu være med at sige, det er processen. Det er fair, hvis det er en politisk uenig-